

Библия,—и ний поправихмы тукъ погрѣшката, ако ѣ тя негова. (*) Не смы съгласны съ него въ туй, рекохмы, като са основавамы на Рутбескіусъ, който казва: не ѣ възможно да са измыслихтъ два езика, които да не си приличатъ тѣй, каквото славянскійтъ съ готскыи или нѣмскыи. Инакъ, ако приемиемъ тѣзи припка на реченныйтъ два езика, по Митніето на г. Лонга, то какво трѣба да речемъ за приликата и сродството на Елинскыи езикъ съ Славенскыи или старо-българскыи, толкозь прѣговаряны отъ Отца К-на Икономоза и Раковского? —

Най-очевидно обясненіе, което може да се даде за несъстоятелното евидѣтелство за времето, въ което първытъ Славены сѣ дошли въ Европа, ѣ това, дѣто въ доисторическыи періодъ поне една вѣтвь отъ славенската фамилія са ѣ откачила нѣкакъ отъ първото си жилище, кѣдѣто и да ѣ было то, и са озовала въ Европа, и за туй тя са гледа като първо поселеніе славенско въ Европа. Въ найранныи періодъ, когато са срѣщамы ний съ Славенныйтъ, было като робы или като господари, ний ги виждамы да занимаватъ широкото пространство отъ Адриатическото море до Сѣверното, и отъ Камчатка до Балтійското море. Последныйтъ имъ нашествіи, които захващатъ явно отъ 8-то столѣтіе, сѣ ставали все като смѣсица (но по-гольмата часть отъ която ѣ былъ славенскійтъ элементъ) отъ онѣзи, които или сѣ са вращали назадъ отъ Европа, или пакъ сѣ оставали тамъ ѣще когато първото поселеніе дошло, на което датата е неизвѣстна.

Освѣнь туй види са твърдѣ възможно, че като са пробили дебелытъ пълчища отъ народы, които сѣ

(*) Гл. въ извѣстныи Разсказъ на г. Лонга, стр. 48.